

OPONENTSKÝ POSUDEK BAKALÁŘSKÉ PRÁCE

Vozková Markéta

Konopí jako únik před stresem u studentů vysokých škol v Praze

FHS UK Praha 2009

Bakalářská práce se věnuje aktuálnímu tématu zneužívání marihuany. Podnětné je především mapování situace mezi VŠ studenty. Je zajímavé společně s autorkou uvažovat o motivaci těchto osob k z užívání této návykové látky.

Práce je rozdělena na teoretickou a praktickou část. Teoretická část je dále členěna na tři hlavní témata. V první autorka popisuje konopné drogy jako takové, popisuje jejich historii, možnost využití i zneužití, popisuje uživatele těchto drog i působení marihuany na tělesné i psychické funkce člověka. V druhé části se věnuje problematice stresu z psychologického hlediska a snaží se zmapovat strategie jeho zvládnutí. Věnuje se i stresu u vysokoškolských studentů a navazuje třetí částí, kde popisuje psychologickou problematiku mladé dospělosti. Práce je sice uspořádána přehledně a psána srozumitelným jazykem, je však škoda, že jednotlivé části nejsou příliš vyvážené. Kapitola o legislativě je zde zbytečná. Autorka čerpá z omezených zdrojů, což je velká škoda (zejména z autora Miovského), vzhledem k tomu, že existuje dostatečné množství literatury k dané problematice. Velkým problémem celé teoretické části však je především nedostatek uvedených citací. Autorka cituje jen občas a mezitím velké množství odkazů na literaturu úplně chybí.

Praktická část popisuje výsledky kvalitativní studie. Výzkumný vzorek tvoří 8 VŠ studentů různých pražských škol. Autorka s nimi provedla semistrukturované interview s cílem ověřit, zda pro tyto studenty funguje marihuana jako copingová strategie pro zvládnutí stresu. Projekt je poměrně dobře provedený i zpracovaný. Nicméně autorka v závěru píše, že se jí podařilo potvrdit již známé výzkumy. To je poměrně odvážné tvrzení. Po prostudování dat bych spíše poukázala na problém neuvědomění si škodlivého užívání marihuany a případně závislosti na ní. Myslím si, že zde především vyvstal problém k diskusi: špatný náhled těchto osob na problematiku návykového chování. To mohlo vzniknout i tím, že je autorka ve výzkumu osobně zaangażovaná a respondenty předem znala. Sice na to v diskusi upozorňuje, ale myslím, že by stálo za to u obhajoby znovu nastínit možná rizika zkreslení studie.

Seznam literatury je poměrně obsáhlý a bohatý na zahraniční literaturu, což velmi oceňuji. Nacházíme zde však také publikace, které autorka v práci necituje (např. Ferjenčík, Hoare, Katz, Mravčík, Newcombe, Výběrové šetření..., Výroční zpráva..., www.policie.cz, Zimmer). To považuji za chybné. Celkově se na práci podepsala zřejmě i časová tíseň, je zde velké množství zejména grafických a formálních chyb a to je velká škoda.

I přes uvedené výtky však doporučuji k obhajobě a hodnotím 2-3. Výsledek je možné změnit dle průběhu obhajoby.

V Praze 30. VII. 09

PhDr. Markéta Habermannová, Ph.D.